

Република Србија
Врховни касациони суд
Рев2 2051/2015
24.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер-Поповић, чланова већа, у спору тужиоца Б.Н. из П., чији је пуномоћник Б.Б., адвокат из П., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Пироту, коју заступа Државни правобранилац, ради заштите због злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1227/15 од 15.07.2015. године, у седници одржаној 24.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1227/15 од 15.07.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1227/15 од 15.07.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1227/15 од 15.07.2015. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Пироту П 3/14 од 23.04.2015. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се према туженој утврди да је претрпео злостављање на раду од стране другог запосленог, њему надређеног старешине, као и да се забрани даље вршење злостављања, да је тужени то дужан да призна и обезбеди извршење ове забране, као и да се пресуда објави у јавном гласилу „Вечерње Новости“ о трошку туженог. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом чл. 404. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Према чл. 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института изузетне дозвољености ревизије из чл. 404. ЗПП у овом случају нису испуњени.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради утврђења злостављања на раду, без означене вредности предмета спора, поднета је 27.02.2014. године. Поднеском од 10.03.2014. године тужилац је уредио тужбу, тако што је као вредност предмета спора навео износ од 10.000,00 динара.

Чланом 29. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/2010), прописана је судска заштита у спору ове врсте (активна и пасивна легитимација), а према ставу 4. истог члана, спор из става 1. и 2. овог члана је радни спор. Према ставу 5, ако тим законом нису предвиђена посебна правила, у спору ове врсте сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према чл. 441. Закона о парничном поступку, ревизија је дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Према чл. 403. став 3. овог закона, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, Законом о спречавању злостављања на раду нису прописана посебна правила о дозвољености ревизије, због чега се сходно примењује одредба о дозвољености ревизије из чл. 441. Закона о парничном поступку, јер спор о утврђењу злостављања на раду представља радни спор. У овом случају, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, а вредност предмета спора побијаног дела (10.000,00 динара) не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу чл. 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**